

რედაქცია

ფანი განცხადების

დროება

გამოდის ყოველ-ღეი ორშაბათს გარდა

დღის მხოლოდ ერთი ნაწილი...
დღის მხოლოდ ერთი ნაწილი...
დღის მხოლოდ ერთი ნაწილი...

რედაქციის პოსტოფიცია...
რედაქციის პოსტოფიცია...
რედაქციის პოსტოფიცია...

ხუთის თვის ხალის-მოწერა.

პირველი აგვისტოდამ 1882 წლის დასრულებამდე

„დროება“

ღირს გავხანით 4 (ოთხი) მანეთი

ხელის-მოწერა მიიღება: ტფილისში — გადამცემის პოსტოფიცია, თ. ივ. კ. კანის სასახლეში, გლეხის ქუჩაში.
ქუთაისში — გადამცემის წიგნის მაღაზიაში.
ქადაქს გავრეკე მცხოვრებთათვის ადრესი: Тифлисъ, редакция „Дროება“.

ტელეგრაფი

ტელეგრაფი, 11 აგვისტოს. „მშენებლობის მოსამბეში“ დასრულებულია სამინისტროს ცნობა. რომელსაც სასახლე დასრულებულია. სამინისტროს ვანკლეს სტატუსში იცავს რეგისტრის გზების მდგომარეობას და გამოსაგარიშებით ამტკიცებს, რომ რუსეთის რეგისტრის გზების უბედურად მუშაობის გამო დასრულებულია სამინისტროს ვანკლეს სტატუსში იცავს რეგისტრის გზების უბედურად მუშაობის გამო დასრულებულია სამინისტროს ვანკლეს სტატუსში იცავს რეგისტრის გზების უბედურად მუშაობის გამო...

შეამსუხუქვე დასჯა სიწმინდის შეგანებისთვის.

წინადადება, რომ განცხადებაში „გაგაგრძელებას“ გამოაცხადებს, ამითა საქმე შედეგში სისხლის სამართლით გაიჩეს.

„გოლოსის“ აზრი.

ადგილობრივ გაზეთებში იყო მოხსენებული არა ერთ გზის იმ დამანაშავეთა მოქმედების გასამართლებაც ზე ლაპარაკი, რომელნიც დაესწნენ ჭონ-მარტელს და რომელნიც გასამართლდა ძველსავე სამხედრო სამსახურლომ და ვადუწყვიტა სხვათა შორის რამდენსამე პირს დასჯა — ჩამოხრჩობით.

ამ საგანზედ რუსულს გაზეთს „გოლოსის“ მე-209 №-ში არის მსჯელობა, რომელსაც ჩვენ სრულიად ვეთანხმებით.

პი რა შენედელობა აქვს ამ საგანზედ „გოლოსს“.

„შველაზედ უწინარეს ჩვენ უნდა მოვაგონოთ მკითხველებს, რომ იარაღით თავს-დასხმა ძველსავე მხარეში და თვით ქალაქს ტფილისშიაც არ შეადგენს განსხვავებულსა მოვლენა-

სა. იარაღი არის კუთვნილება ტანსაცმელისა ადგილობრივ მცხოვრებთათვის. ხანჯალს ვერ მოიცილებს ძველსავე მცხოვრები, ხანჯალს მქონეა მარადის — მიდის მეგობრებთან, თუ ეკლესიაში შესავედრებლად უფლისაღმ. ამ გვარად, რომ მცხოვრებლებს ზედა-ჭიკონით იარაღი, ეს იმას არ ამტკიცებს, რომ მათ განზრახვით ყოფილიყოს კაცის შეკვლეობა და ეს გარემოება არც შეუძლებს დანაშაულობას. ადგილობრივის მცხოვრების ჩვეულება არ უნდა შეეთანასწორობინათ და შეეთვისებინათ ან ერთის ან მეორის მუხლისათვის დასჯათ კანონების. ლევენილამდის ამ გვარი საქმეები, რომელნიც გაიჩა ძველსავე სამხედრო სამსახურლოში ექვემდებარებოდნენ ხოლმე საზოგადო სამსართლოებს, მხოლოდ აწინდელი შემთხვევისთვის კი საჭიროდ დანაშაულო იქმნა მიეცეს ამ შემთხვევას განსხვავება.

ჩვენ არ შევდივართ გარკვევაში იმ მიზეზებისა, რისთვის იყო ეს განსხვავება ცნობილი საჭიროდ, მაგრამ გვაქვს უფლება გამოვიყვანოთ დასკვნა შედეგისათვის ამ გვარის ზომისა.

„წარსებული მთელს იმპერიაში, როგორათაც ძველსავე სამხედრო კანონები არ დაადგინენ ცარცისა და ჭირლობისათვის, თავ-დასხმისათვის და თვითქმის წინასწარ განზრახულ კაცის კვლისათვის იმ გვარს სასჯელს, როგორც დანაშაულობისა. მთასი ამ გვარი დანაშაულობა განიცდება ხოლმე ყოველ წლივ ჩვენ სასამართლოებში და დანაშავეთ არ ახრჩობენ, მხოლოდ გზავნიან კატორ-

გაში, ანუ ციხეში დასასახლებლად, ანუ ჩამენ ხოლმე საპრობიოლოში ძველსავე მცხოვრების არაერთი განსხვავება არ არის კანონებში. მაშა სადამე ამ გვარი განსხვავება იქმნება ხოლმე, მხოლოდ განსაკუთრებული შემთხვევისთვის და თავს-დასხმა შეერთებული მსუბუქს ჭრალობასთან მიიყვანს დანაშავეთა სახრჩობელს, თანხმად სამხედრო სასამართლოს გარდაწყვეტილებისა.

იქნება ხელადღეო შემთხვევა რყო ცნობილი მკვიდრ-საფუძვლიანად, რაუთა გამოარკვეოს ყოველ-ღეიურის დანაშაულებიდან იმ განზრახვით, რომელსაც ახლავს საგანად აღმინის-ტრატიული და პოლიტიკური მნიშვნელობა. ცარცვა და თავს-დასხმა ძველსავე მცხოვრებისა, ჩვენ და სამწუხაროდ არიან მოვლენანი, რომელნიც ხშირად ვაინიშნობენ ხოლმე. ამისთვის შესაძლო რყო და ჯეროვანი, ემოქმედნათ ავანსავე შემთხვევით. მაგრამ არამც თუ სწავლის და გამოცდილებისაგან გამოკვლეულნი ჩვენებანი მთელს ქვეყნისა, თითქმის გამოცდილებანიც წარმოებულნი მთელს ძველსავე მცხოვრებისა, საკმაოდ დაგვარწმუნებდნენ, რომ გამოცდილებულნი მიზანით შესაშინებლად შეერთებული ყოფილანი საქმეში სისხლის სამართლის მსჯელობისა, უნაყოფოდ და მანებლადაც მმართლ-მსაჯულები. როდესაც ძველსავე მცხოვრებისა სასამართლო არის გამოცდილებული, მაშინ ცარცვა და თავ-დასხმა გზებზედ იყო ხოლმე დევნილი და გასამართლებული სამხედრო სამსახურისაგან. მაგრამ მათმა მრისხანე განჩინებებმა სრულდითაც ვერ შეამსუბუქეს თავ-დასხმა; თითქმის ამ უკანასკნელ დროებ-

დროების აფელტონი, 12 აგვისტო

ახამლოგიური მოგზაურობა (გაგრძელება *)

მეორე დღეს წავიდა ბიეთოს ეკლესიაზედ. ამ წინუბნის ტყეშია, რომ ეკლესია ყოფილა ცალკ-ცალკე პატარა ეკლესია დაქცეულ იყო და დიდი ეკლესია მართლაც ისევ დიდი ნაწილია. მკლესიის ჩრდილოდ განყოფილების კარის ქუდზედ ასე აწერია ხუტურად: „მრისტე აღიდე ხაშირელის მესაყდარი. ქალწულთა ღვთის მშობლო მეოხეყავ ხაშირელსა შეილითურთ ორთავე შინა ცხოვრებათა“. სამხრის კარის წარწერილები აღარ არის, წაუღიათ. ჩრდილოდ მცირე

ეკვეტერია და კარს ზემოდ აწერია: „სავედრებელ-დ მშობელთა და ჩვენთა მიცვალეულთათვის ქორიკონს რსა“. ე. ი. 100 წ. იქავე მეორე მხარს აწერია: „მე თუბაცის ძემან ზაალ აღვაშენე წმიდაჲ ესე ეკვეტერი მღსა“. ახალად დაქცეული ეკლესიის ქვები უზილიათ, თითქმის ბევრი აღარა დაშენილა.

ამ ადგილს დიდ ბიეთს ეძახიან, ამის ქვემოდ კანია კლდანი და მისგალმას პატარა ბიეთს ეძახიან, ამობენ მცხოვრებნი. ბერადიგებში ვნახეთ ერთი დედაბერი, რომელიც ამობდა პატარა ბიეთს ნაშობი ვარ და დიდი ბიეთის რძალია. თუ ასეა, დიდი ხნის ნაოხარი არ უნდა იყო, მაგრამ ისეთი ტყე არის კატარ-პიწნარის, რომ ნასოფელი არც კი ეტყობა. ძარგი წყლიანი ადგილები ხე-ღელები მისდევს. წინუბანი ორ უბნად გაყოფი-

ლია. მათ ნაეკლესიები საფუძვლით მოუბრიათ, აღარსადა სჩანს.

წინუბნიდან იქვე აგაროს წისკვილებდ ჩამოველ, მითხრეს: ხილთან რაღა ნაწერი ქვა არისო; ქვა კი დამხდა, მაგრამ ჩუქურთმინი იყო. სთქვა, რომ აწყვის დიდი ეკლესიით გამოტანილია რუსებისგანო. ორ-მს პირს წაელოთ მახლობლო სოფტ ზაკილიად და სამივე დაშვებუ იყვნენ. მათ ისევე მოეცანათ ამ ხიზედ დაეგლოთ. ზაკილის გავიარე ქ ერთი ქვით ნაშენი ეკვეტერი ნახე კედლები მოქცეული და ორივეც ქვები. ამ ქვებთან ერთი ეკლესიად ჰქონდა. ამ ქვებს ქვემ აკლდა ჰქონდა. ძეგლის სარკმლები გამოცურევათ და ისე შედი-გადინ. ახალად, წყალკურთხევა და აღდგმად მცხოვრებთ მოაქეთ აქ სოფლდგან ქოთნის ნატყხრებით

ცეცხლი, სანთელს ანთებენ და საქმელს აკმევენ, იმდენი ნატყხრები ეყარა, რომ კაცი ფახს ვერ წაადგამდა.

მკითხველს აქაურებს ზაკილიად ჰქვია თქვენ სოფელს-მეთქი? და მითხრეს: უწინ მარდის-უბანის ერქვა თურმე ამ სოფელს, მაგრამ ქალბატონად ვილაც მამარისთანა მშენიერი ქალი ჰყოლიაო, რომელიც ურცხვი ყოფილა, ტან-ში შევილი ეჩვენებოდა ხალხსა, ამისთვის უთაკლიათ მის მფლობელობა და უთქვამთ საქლია ჩვენთვის ამის ყოლა და გაუღვენიათო. ამ-ს გამო ზაკილია დაშთენია სახელად ამ სოფელსა. ახლად კერბოშასურების ნამდვილი ცნობა მის იმდენს ეთიხებათ წარმოართნი პტროლიტსა, მათ შენერას ცისკარს ეძახდნენ. პარველი შესაწირავი მისი იყო ყვავილ-ფარდნი

*) ის „დროება“, № 167.

შიაც ზანჯისა და ბაქოს გუბერნიებში დიდად და დიდად საფთხეა სიარული შარა გზებზედ.

„შესამცირებლად ქაჯასიაში ცარცვათა-დასხმისა, როგორც სხვა ქვეყნებშიაც, სადაც მცხოვრებნი ჯერ კარგად შეთვისებულნი არ არიან სამოქალაქო ცხოვრებასთან, შესაძლოა, როგორც ჩვენ ვფიქრობთ, შემწეობა შეშინების საშუალებით კი არა, არამედ იმ გვარის ზომით, რომლითაც კაცი წინა აღუდგება განზრახულის დანაშაულის მოქმედებას. ავაზაკებმა რომ იცოდნენ, რომ ქაჯასიაში არსებობს ჭკუიანი, გამჭირახე და პატოსანი მომქმედი პოლიცია, რომ ეს უკანასკნელი ასრულებს თავის საქმეს და იმის თვალს არც ერთი ავაზაკი არ გამოეპარება; რომ არსებობდეს მათ შორის ის დარწმუნება, რომ თავს შეიღებენ და აღმოაჩენენ დამნაშავეს, რომ ეს უკანასკნელი, ადვილად ვერ გაუსხლტებიან კანონიერს სასჯელს, თუ გინდაც საზოგადო სასამართლოშიაც,—მაშინ მხოლოდ ამ გვარად დადგენილი პოლიციის საქმე უეჭველად მალე შეეწეოდა ქაჯასიას, გარდაუარეს ავაზაკებს, ვიდრე ის ზომები, რომელნიც ჰხადებენ განსხვავებას სისხლის სამართლის სამსაჯულოში და ეს უკანასკნელი კი უნდა იყოს თანასწორი ყოველთათვის.“

დღიური

მომავლის სასწავლო წლიდან ტფილისში იხსნება კიდე ერთი ახალი კერძო სასწავლებელი ბ. მირიანოვის ფირმით. ჯერ-ჯერობით გაიხსნება I და II პროგინაზიის კლასები პანსიონით. მასწავლებლებად ტფილისის ჯიშნაზიების მასწავლებლები არიან მოწვეულნი რამდენადაც შეეიტყეთ ესენი არიან: პ. პ. ბრენევი—მასწავლებელი საქალბო გიმნაზიისა, ი. მ. ზამყრელიძე—მასწავლებელი ტფ. მეორე გიმნაზიისა, მ. ა. მარტინოვსკი—მასწავლებელი ტფ. პირველი გიმნაზიისა და ი. ნ. შოროდენსკი—მასწავლებელი საოსტატო სემინარიისა.

და ტრედნი. მით ქართველთ სადაც უმსახურიათ დაუძვთ სახელად მარდისციხე, როგორც ჯავახეთში, აქ როგორც მარდის-უბანი და პოლასაც ასრე. პოლათგან წარმომდგარია, რომელსაც ბერძნები მენერას უძახდნენ, ჩვენებურად ქალი, ე. ი. სატრფო. იაც სჩანს ამ მარდის-უბნის გამჭირსტიანებელ მღვდელთ დაუშლიათ მენერას ბილწი მსახურება და მათგან დაშთენილა წოდება ამისი საკილია თუ ზაკილია! მესამე დღეს მისელს გვახელით. მშენიერი ტყიან-წყლიან სახნაგ-სათესიანი სოფელი ყოფილა ადრე, ახლა სამიოდე ქურთები სცხოვრობენ. მრ-სამ უბნად ყოფილა ადრე. მრთს უბანს ტუნელს ეძახიან. აქ ენახე დაქცეული ეკკლესია. ნაწერი არა იყო-რა. მრთი ქეთიკირის წყარო კ დამხნედა შეკეთებული. მეორე უფრო

როგორც მასწავლებლებზე ამათხე კარგის მეტი არა გაგვიგონია-რა. როგორც კაცს, ვიცნობთ ბ. ზამყრელიძეს, რომელის, იმედი გვაქვს, არ მოჰკიდებდა ამ მიმე საქმეს ხელს, თუ კარგი აზნაგების იმედი არ ჰქონოდა.

მიღება და ეგზამენები ამ წელს სასწავლებელში დაიწყება 20 აგვისტოდამ. სწავლა კი პირველს ენკენისთვის დაიწყებოა.

ბაქოს გაზ. „პასში“ იწერებიან, სარწმუნო წყაროებიდამ გვაქვს შეტყობილია, რომ მთავარ-მმართველი, თ. ღონდუკოვ-პორსკოვი ამ თვეში გაემგზავრება რუსეთისაკენ. 16-ს რკინის გზით ჩამოხტება მურდამირში, აქედამ გადავა შემანაში, სადაც ღამეს გაათევს. 20-ს იქნება შუბაში და 22-ს ღერბენტისაკენ გაემგზავრებოა.

ხონის საოსტატო სემინარიაში მიხალბები ეგზამენები დაიწყება 23 აგვისტოდამ.

ზაზ. „იურიდიულ მიმოხილვაში“ ვკითხულობთ:

„ამ ქამად ჩვენი სასამართლოები დიდის ყურადღებით ადვენებენ თვალს პეტერბურლიდამ ჩამოსულ რევიზორებს, რომელთაც უნდა გადახედონ ქაჯასიის სასამართლოებს. ბ. სენატორი ბერი ჯერ მუთაისის ოლქის სასამართლოს საქმეებს გაეცნო, შემდეგ მსზურგეთის, ზუგდიდის, შორაპნის, სენაკის და ხონის სასამართლოების გარდახედვისა, ამ თვის დასაწყისში ტფილისის ოლქის სასამართლოს პროკურორის, ბ. სრამენინკოვის დასწრებით, დახედა სურამის, სხინვალის და ბორის სასამართლოები. ტფილისში რომ დაბრუნდა, სენატორმა მიიღო მონაწილეობა პროკურორის კამისიის სხდომებში, რომელსაც ქაჯასიის სამმართველოს შეცვლაზედ აქვს სჯა, 10-ს სენატორი ბორჩალოს მაზრაში გარდავიდა და აქედამ მრევანში, ბანჯაში და ბაქოს გუბერნიებში 5-ს ენკენისთვისათვის

დიდი ეკკლესია ყოფილა. მს ბოთლების სახსმელ ქარხნად უმარიათ 30 წლის წინად და არც აქ დამხნედა ნაწერი. მესამე ეკკლესია შიგნით ტყეშია მომალლო კლდეზედა და არც აქ იყო ნაწერები.

რადგან მალიმანჯ აფენდი აქაური ყოფილა, რომელსაც გაუშაჰალიანგება მრთელი აწყურის მაზრა, წარწერების მოსპობას ამას აბრალდებენ, სადაც ხელი მისწვდენია. ახლა ამის საფლავსა წმიდასავეთ ჰმსახურებენ! მხოლოდ ეკკლესიაში ნახულ ნახატებთან ხუცურად ეწერა კართან: წმიდა მერდორე, მერმე წმ. ბიორგი, წმ. სტეფანე და ბასილი. ზოგზედ ბერძნული ასოები იყო... ბულ-დაწყვეტილი წამოველი აწყვერიდგან ახალციხისაკენ... 14 იელისსა გაემგზავრე ზადენ-ბორისაკენ. ზადენი აბასთუმნის მახ-

ლობლად არის—მაღალი გორა. ბარდასქერია ამაყად შოცხოვს და მებალიანსა. ძარში აქვს სოფლები ბენნარა და შაწა, სადაც გაყვანილია აბასთუმნის გზა-შარა. ზადენი საკმაოდ გრცელი სოფელი ყოფილა ნანგრევებიდგან ეტყობა, წყალი კი არსად აქვს. მა გორა ერთიან დახერეტილი ყოფილა საფე დარნებითა და სამალავებით; თვითოა საყენზედ მოდილო ფიქლებით დახურულია ზეიდგან. წარმართნი ნოეს—სატურნოს ეძახდნენ. სატურნო და ზადენიც ერთი და იგივე შემოკლებული სახელია ჩვენს ენაზედა. ზადენის ქვემოდა არის საბუსარა,—7-ოდე მოსახლე დგას. შწინ წარმართთ ცის ძალთა და დევგმირთ სამსახურებელი ადგილი ყოფილა ეს. აქაც არის დიდრონი ბალავრები კედლებში თუ კალოებზედ მიყრილი. ამ 50 წლის წინად ხშირი

დაბრუნდება სენატორი ტფილისში და მაშინ გაარჩევა ტფილისის ოლქის სასამართლოსა და სასამართლოს პალატის საქმეებს. მბერ-პროკურორის თანაშემწე პალატოროვი იხელს ტფილისის ოლქის სასამართლოს აპელაციურს განყოფილებას.

ამ წელში ქაჯასიის სხვა-და-სხვა სასწავლებლებში კურს შესრულებულთაგან 25 ახალ-გაზდა გაიგზავნა ქაჯასიის სტიპენდიით გამოსაზრდელად რუსეთის სხვა-და-სხვა უმიღლეს სასწავლებლებში.

ჩვენი კაცი მხოლოდ ერთი ურევია ამათში—იელიანე ანჯაფარიძე, რომელმაც მუთაისის მიმნაზიში შეასრულა სწავლა. მუთაისის მიმნაზიაში წელს ამას გარდა ბევრმა ქართველებმა დაასრულეს კურსი და ორისამი ამათგან, როგორც ჩვენ სარწმუნოდ ვიცით, ისეთი გაჭირებული და ღარიბები არიან, რომ არა თუ შორე რუსეთში ირჩინონ თავი და უნივერსიტეტის ქირა იხადონ, თვით მუთაისშიაც უჭირდათ ცხოვრება, თავის ოჯახობაში. იელიანე ანჯაფარიძის გარდა, სამიც სხვა არის გაგზავნილი მუთაისიდან ქაჯასიის სტიპენდიით. მრთი რუსი, ბარნოვსკი ერთი ფრანგი ბოკიელოვი და ერთი სომეხი—შალანტაროვი.

ამ დღეებში ჩვენ ენახეთ თ. ა. ი. მრისთავისაგან გამოგონილი იათი და ადვილად სახმარებელი „წიწილების საჩეკი“ მაშინა. შეკრულია უბრალო ფიცრის ყუთსავეთ, კედლებს შუა წყლი დგას, რომლის სითბოც 30° მეტი არ უნდა იყოს. სითბოსთვის საჭიროა უბრალო ნავთის ლამპა. ამ ყუთის შუაგულზედ გაშლილია მაუდი და ზედ კერცხები აწყვია, რომელნიც უნაკლებოდ იჩიკებიან ოცდაერთს დღეზედ. ღღე ღამეში უნდება მხოლოდ ერთი გირვანქა ნავთი. ამგვარად ადვილად სახმარებელია ეს მაშინა, ოღონდ ყურის გდება უნდა, რომ სითბომ 30° მეტი არ იწიოს. მითონ ოსტატს უცდია და რა-

ლობლად არის—მაღალი გორა. ბარდასქერია ამაყად შოცხოვს და მებალიანსა. ძარში აქვს სოფლები ბენნარა და შაწა, სადაც გაყვანილია აბასთუმნის გზა-შარა. ზადენი საკმაოდ გრცელი სოფელი ყოფილა ნანგრევებიდგან ეტყობა, წყალი კი არსად აქვს. მა გორა ერთიან დახერეტილი ყოფილა საფე დარნებითა და სამალავებით; თვითოა საყენზედ მოდილო ფიქლებით დახურულია ზეიდგან. წარმართნი ნოეს—სატურნოს ეძახდნენ. სატურნო და ზადენიც ერთი და იგივე შემოკლებული სახელია ჩვენს ენაზედა. ზადენის ქვემოდა არის საბუსარა,—7-ოდე მოსახლე დგას. შწინ წარმართთ ცის ძალთა და დევგმირთ სამსახურებელი ადგილი ყოფილა ეს. აქაც არის დიდრონი ბალავრები კედლებში თუ კალოებზედ მიყრილი. ამ 50 წლის წინად ხშირი

ლობლად არის—მაღალი გორა. ბარდასქერია ამაყად შოცხოვს და მებალიანსა. ძარში აქვს სოფლები ბენნარა და შაწა, სადაც გაყვანილია აბასთუმნის გზა-შარა. ზადენი საკმაოდ გრცელი სოფელი ყოფილა ნანგრევებიდგან ეტყობა, წყალი კი არსად აქვს. მა გორა ერთიან დახერეტილი ყოფილა საფე დარნებითა და სამალავებით; თვითოა საყენზედ მოდილო ფიქლებით დახურულია ზეიდგან. წარმართნი ნოეს—სატურნოს ეძახდნენ. სატურნო და ზადენიც ერთი და იგივე შემოკლებული სახელია ჩვენს ენაზედა. ზადენის ქვემოდა არის საბუსარა,—7-ოდე მოსახლე დგას. შწინ წარმართთ ცის ძალთა და დევგმირთ სამსახურებელი ადგილი ყოფილა ეს. აქაც არის დიდრონი ბალავრები კედლებში თუ კალოებზედ მიყრილი. ამ 50 წლის წინად ხშირი

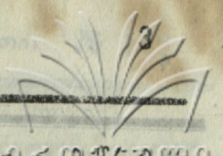
მდენიმე ხელი უნაკლებოდ გამოჩენილა აბასთავის უნივერსიტეტში. გონმა გეითხო, რომ იმას შეუძლიან გააკეთოს სხვა-და-სხვა ზომის მაშინა: ასი კვერცხისთვის, ორასისათვის და ამ გვარად ათასამდის. ძარგი მოგონდება, თუ რომ კარგად მოიხმარეს.

ჩვენ გეცნობებენ, რომ ამ ახლო ხანს გადაცვალბულ იგზავს ბენნარეს, რომელსაც კარგა თულები დარჩენია, მემკვიდრე გამოსჩენია მართლში ღვიძლი და. შულად ორი ათასი თუმანი პრიკაზში შეტანილი ჰქონია თავის სახელობაზე. შენი მტერი თუ უსახელო ბილეთი დარჩენიდა, აბა მაშინ იპოვიდა მემკვიდრე ამ ფულსა. ახლა ფულმა მემკვიდრე იშოვა.

ამ ქამად ქალაქში ჩამოდიან სხვა-და-სხვა ადგილებიდან სომხის სკოლების ოსტატები და დირექტორები, რომელთაც ექნებათ კრება. კრება დაიწყება ამ თვის ოციდამ და გაგრძელდება ენკენისთვის შეიდამდის. ამ გვარი კრება სომეხთ მასწავლებლებსა პირველია და როგორც შეეიტყეთ მომავალში ექნებათ რამდენსამე წელიწადს გამოშვებით ხან მსამალეთში, ხან რუსეთში. ამ ქამად წინა მოსამზადებელი კომისიები მუშაობენ. სამწუხაროდ, შესანიშნავია ისა, რომ მასწავლებლებნი, მსამალეთიდან თვით სომხეთიდან ორის ცაცის მეტი არ მოსულა. შევლანი ქაჯასიის მხრის ადგილებიდან არიან რიცხვით ას სომოცამდე. ძარებაში ყველას შეუძლია დაესწრას—ბილეთი ღირს მანეთ ნახევარი.

მოხშობათს გათენებისა მოუკლებო ქალაქში ცნობილი მექათმე მჯაყული. ამბობენ გათენებისას სახლადამ გამოსულა გარეთ და თურქეზო-დერეფანსა რწყამს. ამ დროს თოფი უსროლია ვილასაც, მოხვედრია გულში და იქვე მომკვდრა. მა დიდი ხნის გამოჩენილი ჩარჩი იყო, მთელი ქალაქის სასტუმოროები მისგან ყიდუ-

ნამე-კატრის ტყედ ყოფილა ეს სოფელი. ბარნა ოსმალო გარდაუკეთათ ახალციხის გასამარებლად მრთელი ხე-ტყე აქედგან ჩაუზიდიათ პასკეიხის დროს, ახლაც დგას რამდენიმე ნამე-კატრები. მრთი წყარო გამოდის თებოლოს სოფლისა. პირველი შესანიშნავია სიცივით და მსუბუქობითა. საბუნარას გვერდით არის ბორა, რომელსაც ზადენ-ბორასაც ეძახიან. ზადენი, საბუნარა და ბორა თითქოს ერთის სოფლის უბნები არიანო იმე მახლობლობენ ერთი-ერთსა; აქც ამის წინად სოფელი ყოფილა და ნასაყდრიც ეტყობა. ძარგი წყაროს ჰქონია. მს ზადენ-ბორაც ზადენის ერთ დახერეტილია შესანიშნვი დარნესამალავებით. მრთს დარანში შემოდილა ადგილობრივი ვაქაცი, ავანთე სამთელი და მივწყევ მის კვალსა. ჯერ პირველად ქვის კარებია შებმული

მფრინველულობას და ყვე-
 რის, რა კარგი შედეგება ჰქონ-
 ზოგი კიდევ ამბობს ექვსი ათასი
 ექვსი ათასი. თუმცა ამისთანა
 ჰქონდა, უბრალო შალის
 დადიოდა, ქათმის გალიები
 წინათ მიედანზე და ახლა სე-
 რის გვერდით, თითონვე ჰყიდდა
 ვერაინ ვერ გარჩედა აქვე
 ქალაქის ღარიბ მქათმეებში.
 მხოლოდ ორი ცოლი.
 * * *
 ქალაქის მცხოვრებელსაგან მოგ-
 ზენდენ შემდეგი შენიშვნა გახე-
 დასაბუქლად:
 წინაღ ერთი პალიციის ჩი-
 ვარება გასაყიდ ბილეთებს
 ღუქებში რალაციის სასარგებ-
 მისა არ შეეძლო და ვერ
 ბილეთს, ისეთ ნაირად
 ბუქტებოდა ეს ბატ. ჩინოვნიკი,
 ძალით აიძულებდა ეყიდნათ.
 საქმეს, რასაკვირველია, ჩვენც
 თანაუგრძნობდეთ, ვაჭრები,
 რა ვქნათ—თითო მანეთობით
 ამ ქესატობის დროს, რალაც
 ბილეთში მივცეთ ჩვენს ოჯახობა
 ბილეთი მოვკლათ!? რა გვეთათ-
 ბა!
 ვიცით, რა ბილეთს ჰყიდდა ეს
 პალიციელი თითო მანეთად.
 ბაღში სეირნობის ბილეთი
 შაური ჰქონდა და ეს მანეთი
 ღასია?

დ რ მ ე ბ ა რ ს კ რ ა მ ს კ მ ნ დ მ ს ი ა

დ რ მ ე ბ ა რ ს კ რ ა მ ს კ მ ნ დ მ ს ი ა
 28 ივლისს. მამუღვით
 ითქვას ეხლანდელ რაჭის
 და ხალხზე, რომ ისინი სულ
 წარმოუდგენს ყოველ
 სწორედ დიდი ცვლი-
 აქაურმა, ნამეტური ზაფ-
 ამ უკანასკნელ დროებ-
 ცნობის-მოყვარეს დაარწმუ-
 ყოველივე აქაური მოხუცი, რა-
 კი მუდმივ აქ ცხოვრებულა.
 უწინდელი სიგრილე ზაფხუ-
 ჰაერისა, რომლისთვისაც მთელი

სიდიდისა და მერმე სენაკები
 იქით, ზოგან წერილი, ზოგან
 საზოგადოდ თეთრო საქენის
 გარნა მტად ნოტიო იყო
 ყურე, შემეფიქრა და გარ გა-
 დილით. ასე მიდიოდა სულ თავ-
 მოწყვეტ-მოწყვეტილი სენაკე-
 ასრე მიამბო ამ კაცთან: „გა-
 წელს მელა შემოძვრა აქ და
 თან შემოჰყვა, რა დაიგვი-
 მებარბან, ავანთე მკვარი და
 მათ კვალსა. 40 საყენამდის
 მერმე მივადგ მოდლო სენაკ-
 ღარბასაიეთ, შეგინებდ და რაზმშიც
 მოლორდილი იყო და ისეთი
 ამოდოდა, რომ კვარი
 გამიქრა და მე უკან და-
 შეშინებულიო“. აქედგან
 სწავს რომ ჰაერგარი დახ-
 მელა-ძალიც იმით დახოცი-
 კვარიც მისგან გაჰქრობია.

ქვემო იმერეთი გულ-დამხრაკე სი-
 ხეს საჩქაროდ სტოვებდა და მოცილ-
 ტოდა სულს-მოსაბრუნებლად რა-
 გორც შეგმო-რაქაში, ისე შეგმო-რაქა-
 ში. მხლაც მოდის ქვემო-იმერლობა
 შემო-რაქაში, სოფ. შწერას, მაკრამ
 მცირედი რაცხვი და ისიც მქავე
 წყლის გამო.

შემო-რაქაში არა ცხელა ისე, რა-
 გორც შეგმო-რაქაში; ეს, რასაკვირვე-
 ლია, აიხსნება იმით, რომ ეს ადგილე-
 ბი თეთრად-შემოსულ ძაგასიონის
 მთების ძირში არიან გაშლილნი.
 შეგმო-რაქა სულ სხვაა. შწინდლებრ
 აქ ველარ იზოვით გრილ, მაღალ და
 მწვანედ მებურულ ტყეებს, მობიბი-
 ნე ბალახით და თან ყინულისებრივ-
 ცივ წყაროებით შეზავებულ ადგი-
 ლებს. მხლა ამ ნაირად ბუნებისგან
 შემკული ადგილები, პაპანება სიცი-
 საგან თავ-შესაფარი არამც თუ სოფ-
 ლებში და მათ მახლობლად იზოვე-
 ბოდეს, მთებშიც კი ძვირია. ამას
 წინდ ერთმა პირმა დიდის წუხილით
 შემომჩვილა, რომ შეგნიერი წყარო,
 რომელიც მის ეზოს ამკობდა და რა-
 მელსაც უკვდავების წყაროსაიეთ შე-
 ყურებდა ამოშრა სულ ერთიანად და
 ამნაირად ჩვენც ამოგვიშრა პირში
 წყალიო. სიციხე აქ ცოტა ხნობითაა
 მაგრამ სანამ არის სულ ლულს აღენს
 ყველაფერს.

მთი სიტყვით, ამნაირი სიტყვები-
 საგან, როგორც აქ დაიწყო ამ უკა-
 ნასკნელ დროს, ღმერთმა დაცემული
 და მოტიტვლებული ქართლის ვაკე-
 ბიც დაიფაროს, ნუ თუ თავბრუ-დამ-
 სხმელ სიმაღლეზე ასული და ცაში
 შებჯენილი ძაგასიონი ვერ გვიცავს
 ამ სასტიკ სიტყვებისაგან! მაგრამ (ასე
 გასინჯეთ ჩვენი უკუღმართი ბედი)
 ისიც კი განზე გასდგომია ჩვენს ხალხს
 და შანს უგებს. თუ ამისთანა განსაც-
 დელში და ვაი-ვაგლახში ჩაეარდნა
 არ უნდოდათ სიციხის და უწვიმო-
 ბის გამო რაქველებს რად არ იფიქრეს,
 როდესაც ისინი შეუბრალებლად სჩენ-
 დენ შინ და გარეთ, ტყეს რომ ამ
 უკანასკნელს დიდი დამოკიდულება

მაშა სადამე ნოე ან აქ და ან ზადენს
 უნდა იყოს დამარხული, რომ წარ-
 მართნი მის კერძს ჰმსახურებდნენ. ეს
 კერძი წმ. ანდრია მოციქულმა შე-
 მუსრა ლოცვითა. ამ გვარი ადგილე-
 ბის დათხრა და გამოძებნა რომ შეგ-
 ვეძლოს, რამდენს ისტორიულ წყა-
 როებს აღმოვაჩენდით?..

17-ს გავემგზავრე შოცხვეს. მიწ-
 დოდა ძველს ასვლა, სადაც ეწამნენ
 133 მესხთ აზნაურთ მეციხოვნენი წმ.
 მიხაელ ბაბრონის თვალწინ, საჭი-
 რო ცნობაების შესაკრებლად. შოც-
 ხვეის ხეობა ემხრობა ახალციხეს და
 საელის სამხრით. დასავლეთის შესა-
 ნიშნი სოფლები არიან ბადელა; შეტ-
 უბანი, შაფალო, ლემე და სხვ. აქ
 ერთ მახლობ მთაში, ამბობენ, მო-
 ლურჯო მარმარილოს ქვის მადანიაო.
 ამ მარმარილოს ამბავი შეუტყვია

აქეს ბუნების მოვლინებებთან და
 შეუძლია უიმისობამ მომავალში ჩვენი
 თუ არა, ჩვენი შეილები დასჯა მან-
 ცო. მაგრამ ეს მათ აზრშიც არ მოს-
 ვლიათ; მთავრობასაც ხომ ყური არ
 უთხოვებია ამ გარემოებისთვის. მხლა
 უწინდელი ნაქრალა მთის გვერდებ-
 ზე მშენიერ ტყეების მხანველს მტად
 შეაწუხებს იმისი დანახვა ტყეები ჩვენ-
 ში ამ ქამად ცოტა არის და ისიც
 დაუზოგველად, ხალხის მოთხოვნილე-
 ბის და ნამდვილ საჭიროების გამოუ-
 ყენებლად იჩენება, ან და ცეცხლი
 ეკიდება.

მგონი დროა, რაც დარჩა ტყე,
 იმას მიინც მოემომქინიას ჩვენი ხალ-
 ხი, თუ არ უნდა „დროების“ არ
 იყოს, პირში ჩალა გამოვლებული
 დარჩეს. აგრეთვე არც მთავრობისთვის
 იქნება ურიგო ჯეროვანი ყურადღე-
 ბა მიაქციოს ხალხის საქციელს ტყე-
 ების შესახებ საზოგადოდ.

მყოფათ და სჯობს იკმარონ კერ-
 ძო პირებმაც რაც ისარგებლეს საწყალი
 ხალხის უმეცრებით და უფრო მოთ-
 მინებით. სჯობია, რომ ერთის, ან
 ორის უქონლობა ენაცვალოს უმ-
 რავლესობის უქონლობას. რა სასი-
 მოვნო მოვლენად უნდა ჩათვალოს
 ის, რომ ერთი კაცის გულ-გ-უმძღ-
 რობისგამო მთელი სამი ან მეტი,
 სოფელი წვალობდეს და თან-და-თან
 ვარდებოდეს უკიდურესს მდგომარე-
 ობაში. მაგალითად, ამბობენ, რომ
 სოფ. სადმელის მცხოვრებლები ძა-
 ლიან შევიწროებული არიან ერთი
 გვარის კაცებისგანო. ამ გვარის ორ
 თუ სამ საატიო პირთ მიუთვისებიათ
 სადმელის მთა, რომლითაც ეს სოფე-
 ლი სარგებლობდა და ედგა სული.
 ეს მთა შედგენდა რამდენიმე სოფ-
 ლისთვის საბალახოსა, სათიბსაც და
 საშეშო ტყეს. მთი სიტყვით მითი
 სცხოვრებდნენ ამ მთასთან ახლო-მან-
 ლო მცხოვრებლები.

მხლა კი ეს ორი კაცი ფეხს არ აღდგე-
 ვინებენ ამ მთაში საწყალ ხალხს. თუ
 ვინიცობაა, როგორმე შეუვიდა სოფ-
 ლელებს ამ მთაში საქონელი, ვაი
 მისი ბედის წერას! მთი თვალის და-
 ხონტქარს და უნებებია ძალტანტინე-
 პოლს მიდი ნუროსმანის აშენება,
 მოუწერია ახალციხის ჰაჯი-ფაშის-
 თვის, მგონი 1740 წ. აღმოსავლე-
 თით ამ ხეობას არტანის მთებით ჩი-
 მოსდევნენ სოფლები: ჩუმათელი, მან-
 ლა, შურქაბი, შარანბი და სხვ.
 ადვდით ქელს, ციხე მისაგალს არის
 მალალს კლდიან გორახედ. დიდი ნა-
 წილი დაუტყვეიათ ამ უკანასკნელს
 ჩვენს დროს, ზოგან კედლები ისევ
 ამართული დგას, ნაეკლესიაროც ეტ-
 ყობა შუა ტრავნის ქვა ძვეს, წარ-
 წერა კი არაფერია. ამ ციხის გაღმა
 იქვე აგარა სოფელია, ამ სოფელს
 გორა უძს—ზედ ციხე ყოფილა. ამას
 უძახიან შუის ციხეს. ამას იქით გო-
 რა არის კიფე და იმაზედ ციხე ყო-
 ფილა, ამასაც უძახიან ბარდამკიდეს!
 შთუოდ ეს სახელები წარმოგვიდგე-

ხამხამებაში დაქერილი და მწერებდა
 გაქაშული საქონელი გამოტყვევს. მანეს
 იმ საპატოო პირების სახლში და თუ
 საქონლის პატრონმა სამი-ხუთი მანე-
 თი არ მიუტანა იმათ, ზედაც ვერ შეჰ-
 ხედავს თავის საქონელს: ამ გვარად
 დაქერილი საქონლისგან დაივსეს ჯი-
 ბეები ამ შეუბრალებელ ბატონებ-
 მათ.

სწორედ დიდი მომთმენია რაჭის
 ხალხი! მთით იობასაც არ გასჭირებია
 თავის მოთმენით იმდენი, რამდენიც
 ჩვენ ხალხს. მინაა, ბატონო, მათ
 სურგზე არხენად არ დასვირობ-
 დეს! წერილი ჩინოვნიკი, პრის-
 ტავი, მამასახლისი თავის მოსამართ-
 ლეებითურთ, სხვა-და-სხვა მეტი ჩარა
 პირები და თუ ვინდათ თვითონ ის
 მამებიც, რომელნიც ამ გოლგის დროს
 ასე დიდ შრომაში იყვნენ წვიმის მო-
 საყვან ლოცვებით, შეუბრალებლად
 ეპყრობიან მათ და მარჯვედ სარგებ-
 ლობენ მათი უმეცრებით და უენო-
 ბით.

ბევრს შემადრწუნებელ და საში-
 ზლარ საქმეებს ჰხედავს კაცი ამ ჩვენ
 მივიწყებულ, მივარდნილ რაქაში:—კა-
 ცის-კვლა ჩიტის კვლასაიეთ გაიფედა,
 წელიწადი არ გაიფელის, რომ რამო-
 დენიმე კაცი რკინეულის მსხვერპლი
 არ გაჰხდეს; ცემა-ტყევა, ერთ მანე-
 თის მიწასთან გასწორება სულ უფ-
 რო-და-უფრო იდგამს ფეხებს რაჭის
 ნიადაგზე. ხალხი ბ. ჩიჯავაძის ღროს
 ასე თავაშეგებული არ იყოფო, ამბო-
 ბენ. ამ ახლანდელ უფროსს ბოროტი
 სულები სულ არ ერიდებიანო და
 რაც უნდათ იმას შერებინაო; იციანო
 მათ, რომ რამე ცული საქმის ჩადენის
 გულისთვის დანაშაულობის შესაფერი
 სასჯელი არ ერგებათ, და ზედ უფ-
 როსის თვალის წინ ერთმანეთს თავ-
 ყბას ამტრევენ და ამხინჯებენო, აზ-
 ნაურობის გამო ჩვენ ნაჩაღნიკს შეინ-
 დი უმწიფსო, ამბობს ხოლმე გლეხი.
 იმნაირივე შეინდი, მგონი, აქაურ
 ნენ აბულკარმის დროს მძლავრ ომ-
 ბრძოლათა.

იმ ღამეს შურწყაბის გამოღმა სოფ.
 მბოლს დავედეთ. მკითხე ერთს მო-
 ხუცს მათის წინაართ ვინაობა და
 მიამბო პაპა ჩემი პასან წყალიდგან მო-
 სულია, ჩვენ ალაჰვერდოლებს გვე-
 ძახიან, ის პაპა ჩვენი შოცხოვ-ბეგის
 ეფენდის (მოძღვარი) ყოფილაო და
 სხვა არა მითხრა-რა.

მეორე დღეს შურწყაბს გავიარე და
 ვიკითხე მათი გამაჰმადიანების ამბავი
 და მითხრეს—ალაჰვერდოლის გაუ-
 თათრებიერთო და ის მბოლი ჩვენი
 სოფლის უკეთესი მიწა შოცხოვ-ბეგს
 მისთვის მიუკაო.
 გინმე მესხი.
 ნიზაზავა.

